

[Kurt Brauer.]

afslappet, men blot komme med nogle ganske korte bemærkninger.

Om spørgsmålet om automatisk regulering har jeg allerede under et tidligere punkt på dagsordenen sagt, hvad SF mener, så jeg skal ikke komme nærmere ind på det.

Dette er ikke pensionsdebatten og bliver ikke pensionsdebatten. Om forslagsstillerne vil bære ansvaret for, at den ikke blev det, eller hvem der skal bære ansvaret, er en gåde for mig. Men i hvert fald synes det at være en realitet, at dette ikke blev den store debat om principperne for en fremtidig pensionsordning her i landet. Jeg vil dog komme med nogle ganske korte bemærkninger om de principper, der vil være bærende for socialistisk folkepartis arbejde i udvalget og andre steder, hvor pensionsspørgsmålet kommer til debat.

SF stiler på lang sigt efter en almindelig samfundspension eller ASP, som vi kalder den som arbejdstitel, hvorved samfundet garanterer, at ingen borger sættes socialt tilbage som følge af sygdom, ulykke, invalidering, arbejdsløshed, ægtefælles eller samlevers død, alderdom eller andre udefra kommende årsager. Dette princip kan kun gennemføres på basis af almindelig solidaritet. Så længe der eksisterer betydelige, uacceptable sociale forskelle, må selvfølgelig en sådan ASPs virkninger for de økonomisk bedst stillede begrænses ved, at der lægges loft over de mulige ydelser. Skabelsen af den fuldstændige, almindelige samfundspension må ske etapevis i overensstemmelse med samfundets økonomiske muligheder. Målet er en fuld erstatning, det vil sige 100 pct.s dækning for tabt arbejdsfortjeneste.

I en overgangsperiode, hvis varighed er afhængig af de økonomiske muligheder, kan man selvfølgelig acceptere lavere procenter, forudsat at der er angivet en klar målsætning. Vi kunne tænke os at foreslå et gulv, der svarer til gennemsnitsindtjeningen for en ufaglært, for tiden 22.000 kr. årlig, og et loft, der er det dobbelte deraf, altså 44.000 kr. Pensionssystemet laves som en graderet helhed, og gulvet fungerer som det garanterede minimum, som samfundet tilbyder. Hvor store indtægter der kan pensioneres inden for denne ramme, afhænger selvfølgelig af pensionsprocenten. Man kan sætte den til 50 pct.; så bliver den højeste

pensionsgivende indtægt altså 88.000 kr., og 50 pct. heraf svarer til de 44.000 kr., som jeg tænker mig som loft for udbetalingerne. Holder man sig til denne procent, foreslår man altså at statspensionere alle indtægter sådan, at de små indtægter opnår 100 pct.s dækning — eller for de mindste indtægter betydelig mere, hvilket måske er en ny tanke for mange; derefter falder dækningsprocenten for indtægter imellem 22.000 kr. og 44.000 kr. gradvis fra de 100 pct. ned imod de 50, og for indtægter fra 44.000 kr. og op til 88.000 kr. udbetales 50 pct. Her ved skulle de fleste særordninger, som vi i dag har at kæmpe med på pensionsfronten, kunne bortfalde. Det er naturligvis SFs langsigtede målsætning. Vi regner med 10, 15, 20 år til at kunne realisere sådanne tanker.

Noget væsentligt for socialistisk folkeparti og en tanke, som nyder større og større udbredelse blandt folk, der beskæftiger sig med pensionsområdet, er fondsdannelserne. Vi mener, at disse fondsdannelser er en simpel nødvendighed for en sund fremtidig økonomisk udvikling i Danmark, og derfor vil jeg heller ikke glemme at nævne dette princip, som meget praktisk egner sig til at knyttes sammen med enhver debat om pensionsordningernes fremtid.

Kjær Rasmussen: Også jeg kan henvise til tidligere bemærkninger; jeg talte dengang en hel del om den defensive socialpolitik, vi har i øjeblikket, stillet over for den offensive, som vi kunne tænke os.

Men det er egentlig beslutningsforslagets stk. 8, som kalder mig herop for en kort bemærkning. Forslagsstillerne lyder meget sikre, når de i dette punkt foreslår en arbejdsgiverfinansiering af den tjenestemandslignende pensionsordning. I øvrigt: må jeg ikke anbefale, at man finder et andet udtryk end tjenestemandslignende pensionsordning; jeg ved ikke, hvordan man vil få en tjenestemand til at ligne en pensionsordning. Nå, det var bare lidt sprogrænsning sådan i parentes.

Umiddelbart synes jeg, man må være skeptisk over for en sådan finansieringsform, fordi der består en fare for, at de yderligere omkostninger, som arbejdsgiveren vil få, uden videre bliver væltet over på priserne, og så bliver det slet ikke arbejds-